

Til Slut vil jeg udtale en Tak til Præstø Byraad, Herr Politimester VAGN BRO (nu i Køge), Kystpolitiet og de Privatpersoner, som har hjulpet mig i mine Bestræbelser for at gøre Store Holm til en velegnet og fredelig Yngleplads.

MINDRE MEDDELELSER

Iagttagelser fra 2 Besøg paa Hyllekrog.

Fra gammel Tid har denne 5-6 km lange Tange udfor Lollands Sydspids været Yngleplads for Sølvmaager, som jeg i min Barndom oftest hørte omtalt som „Torskemaager“, men om Betegnelsen var sydsjællandsk, lollandsk eller langelandsk, kan jeg ikke sige nu. I Ønsket om at se Lokaliteten og se, hvilke Fugle der fandtes udover „Torskemaagerne“, tog jeg dertil 1. Juli 1928, og da jeg 1943 igen var paa Lolland i ornithologisk Øjemed, aflagde jeg Stedet et nyt Besøg 18. Juni.

Landskabelig set er Hyllekrog, som man kan vente. Sydkysten, ud mod Femernbæltet, er sandet med lidt Klitter; Nordkysten er fladere. Paa det bredeste Sted er Tangen ca. $\frac{1}{2}$ km; her ligger Fyret og et Par mindre Ferskvandssamlinger; det højeste Punkt, 5 m over Havet, ligger lidt Vest derfor. I Øst og Vest bestaar Vegetationen af de sædvanlige stride Græsser og andre Strandplanter; den midterste — bredeste — Del af Hyllekrog er en Strandeng, der udnyttes som Græsgang.

I Regelen er Hyllekrog adskilt fra Lolland ved en nogle m dyb Rende, hvor der gaar en Del Strøm, men indenfor Øen er Vandstanden lav, saa man kan vade dertil, naar man gaar ud lidt Nord for Pynten og gaar i en Bue udenom Uddybningen, som Strømmen fra Gennembruddet i Tangen har forarsaget. Forøvrigt kører Fyrpersonalet og andre, der har Ærinde paa Hyllekrog, daglig denne Vej i Hestevogn, hvilket unægtelig er bekvemmere end at vade, da den faste Sandbund er dækket af et ret betydeligt Lag sejt Mudder, der er besværligt at træde i og som plumrer Vandet.

1928 var Hyllekrog intakt bortset fra Renden mod Lolland i Vest, og jeg gik Øen igennem i hele sin Længde. 1943 var den østlige, smalle Del gennembrudt, og da jeg ikke skønnede,

at Østenden bød paa større ornithologiske Mærkværdigheder, undersøgte jeg kun den vestlige, smalle og den brede Del af Øen. Af iagttagne Fuglearter skal nævnes følgende:

Gravand, *Tadorna tadorna*. 1. Juli 1928 saas flere Par med Ællinger. 18. Juni 1943 iagttoges en Del, deraf 1 Par med 3 Unger. Under Gulvet paa et faldefærdigt Skur fandtes 26 Æg, hvoraf dog 4 var fjorgamle; af de øvrige var 15 haardt-ruget og laa i en dunet Rede, som ♀ flygtede fra. De sidste 7 havde der ikke været ruget paa; de laa mere eller mindre nedgravet i det løse Sand i Redens umiddelbare Nærhed.

Knopsvane, *Cygnus olor*. Bemærkedes ikke 1928. 18. Juni 1943 saas om Formiddagen 14 og Eftermiddagen 24 paa Vandet Nord for Hyllekrog.

Toppet Skallesluger, *Mergus serrator*. Talrig 1928, hvor 9 for Størstedelen friske Reder fandtes 1. Juli (12, 9, 8, 6 + 1 Gravandæg, 5, 4, 2, 1 og 1 Æg). 18. Juni 1943 saas nogle Stykker.

Klyde, *Recurvirostra avosetta*. Bemærkedes ikke 1928. 1943 iagttoges 3-5 Par paa Hyllekrog. [Jeg fik senere Meddelelse om, at Arten ogsaa yngede paa Drummeholm, lige overfor Hyllekrog, men desværre for sent til at jeg kunde naa tilbage til Stedet, som jeg havde passeret paa vel $\frac{1}{2}$ km Afstand.]

Af andre Vadefugle skal nævnes Vibe, Stor Præstekrave, Strandskade og Rødben. [Stor Kobbersneppe og Brushane yngler paa Lungholms Inddæmning, men iagttoges ikke paa Hyllekrog, hvor Terrænet heller ikke egner sig for dem.] Af trækkende Vadefugle iagttoges 18. Juni 1943: 1 Strandhjejle i fuld Sommerdragt, ca. 20 Storspover, samt Sortklire, der dog kun hørtes.

Hættemaage, *Larus ridibundus*. 1928 saas enkelte; jeg kan ikke sige med Sikkerhed, om jeg ogsaa dengang saa Yngel paa Hyllekrog. 1943 havde en mindre Koloni til Huse paa Øen.

Stormmaage, *Larus canus*. Talrigste Ynglefugl paa Stedet, vel nogle Tusind Par. Antallet var stort ved begge Besøg.

Sølvmaage, *Larus argentatus*. 1. Juli 1928 saas en Del, og Unger samt flere Reder med Æg iagttoges. 1943 fandt jeg som ventet Bestanden mangedoblet til flere Hundrede Par; en Del Reder med Æg og adskillige Unger saas.

Sildemaage, *Larus fuscus*. Bemærkedes ikke 1928. 18. Juni 1943 iagttoges 3 udfarvede Fugle i en Flok vagabonderende Stormmaager, der holdt til paa Øen. De tilhørte uden Tvivl den baltiske Stamme, *L. f. fuscus*.

Af Terner iagttoges Dværgterne, Fjordterne og Havterne ved begge Besøg.

Af ynglende Spurvefugle fra Hyllekrog skal nævnes: Sanglærke, Engpiber og Landsvale. Sidstnævnte havde Rede med halvstore Unger i Strandingsskuret, Gravanden rugede under, 18. Juni 1943. Terrænet lige omkring Fyret undersøgtes ikke for eventuelle Smaafugle.

BERNT LØPPENTHIN

Mellemkjøve, *Stercorarius pomarinus*, paa Foraarstræk over Danmark.

Under en Baadesejlads mellem Langøre og Øerne Øst for Samsø iagttog jeg 24. Maj 1937 en halv Snæs Kjøver i Flok nærme sig fra Syd. De fløj i en skraa Række og bevægede sig hurtigt mod Nord. Forbiflyvningen varede kun kort, og Iagttagelsesforholdene var temmelig uheldige. Jeg antog først Fuglene for Spidshalede Kjøver; de forekom mig ogsaa lovlig smaa til at være Mellemkjøver, som jeg dog aldrig tidligere havde truffet i Naturen. Imidlertid naaede jeg at konstatere Spatelform paa et Par af Fuglenes forlængede Halefjer i et kort Øjeblik, hvor jeg havde dem nogenlunde fra Siden og Lyset ikke blændede.

Meddelelser om Artens Forekomst paa Gennemrejse over Danmark om Foraaret synes ikke at foreligge (sml. SALOMONSEN: Fugletrækket over Danmark, 1938, p. 158).

BERNT LØPPENTHIN

Musvaagerede med 4 Unger.

Den 17/6 1942 saa jeg sammen med et andet af Foreningens Medlemmer, Gartner AKSEL JACOBSEN, Onsild, en beboet Musvaagerede i Skrødstrup Skov ved Mariager. AKSEL JACOBSEN kravlede først op til Reden. Vi blev meget forbavset over at finde 4 halvvoxsne Unger i Reden. Normalt har Musvaagen kun 2 à 3 Unger. 4 Unger skal være meget sjældent. Jeg har engang for en Del Aar siden faaet meddelt af en Skovfoged

i Rold Skov, at han havde set en Rede med 4 Musvaageunger, men ikke selv set det før.

Da jeg stak Hovedet op over Redekanten, laa alle 4 Musvaageunger helt livløse i Reden med Næbbet nede i Redebunden. Jeg løftede dem op for at faa et Billede af alle Unger oprejste i Reden. Det viste sig at være umuligt. Lige saa hurtigt, jeg gav Slip paa dem, lagde de sig ned igen med Undtagelse af en enkelt, der stillede sig i Positur og hvæsedede. Musvaageungerne syntes underlig dvaske og havde tilsyneladende arvet de gamle Fugles flegmatiske Temperament. De gamle Musvaager var derimod livlige nok, de kredsede hele Tiden skrigende over Trækronerne uden dog at komme særlig nær til Redetræet.

Den paagældende Musvaagerede var et typisk Eksempel paa, hvorledes de store Fugle skiftes til at benytte hinandens Reder, idet Reden i tidligere Aar efter AKSEL JACOBSENS Udsagn har været benyttet baade af Duehøg og Hvepsevaage.

T. KJÆR

Hvepsevaage, *Pernis apivorus*, paa Bornholm.

I Almindingen saa jeg den 9. Aug. 1942 en Hvepsevaage flyve over i nordvestlig Retning. Skovfoged A. F. V. SEIER, med hvem jeg kort efter talte, mente ikke, at Arten længere yngler paa Bornholm, men Iagttagelsen af et Individ paa ovennævnte Tidspunkt lader dog formode, at Spørgsmaalet trænger til en nærmere Undersøgelse.

HANS MEINHARDT

Perleugle, *Aegolius funereus*, i Sydsjælland.

Omkring 1. December 1943 opholdt der sig i nogle Dage en Perleugle ved Fiskerlejet Basnæs ved Dybsø Fjord. Den sad for det meste paa Skorstenen af et Hus helt ude mod Fjorden. Her iagttog jeg den en stille Frostmorgen paa ganske nært Hold; Fuglens Størrelse og det udprægede Slør med den høje Pande viste tydeligt, at det var denne Art.

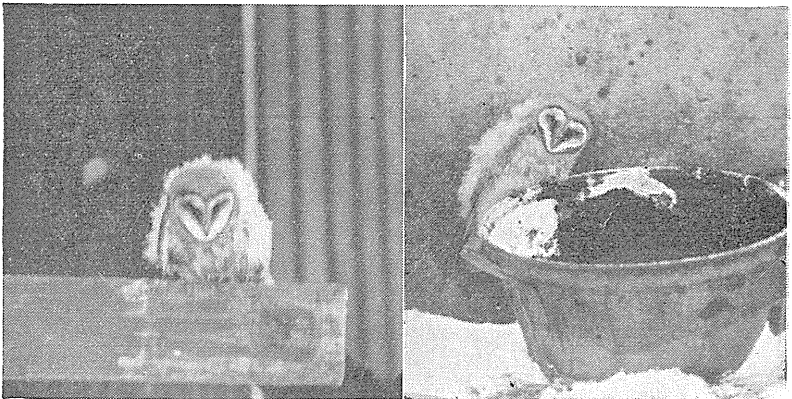
GR. SCHMIT

Unger af Sløruglen, *Tyto alba guttata*, i December.

2 Slørugleunger, som ikke blev flyvefærdige førend noget ind i December 1942, blev fundet i et gammelkendt Rederum over en Gennemkørselsport i en Bondegaard ca. 15 km S.V.

for København. De havde fuld Dundragt, men fremspirende Fjer paa Vinger, Hale og Ansigt 22. Nov. Deres Hvæsen var ogsaa blevet hørt i lang Tid forud af Gaardens Ejer. Billederne viser en af Ungerne 4. Dec.; de havde da været flyvedygtige i nogle faa Dage, og maa anslaas at være 55 Dage gl.

Den ene Unge løb 22. Nov. op i Rederummets bageste, spidse Del (2 m skraat op), men den anden trykkede sig baglæns mod Taget ved Siden af Reden, der var dannet af itu-plukket Gylp. Her laa 4 hele Æg og en stor, død Unge; der

POUL VAL. JENSEN fot.

Slørugleunge omkring 55 Dage gammel, netop flyvedygtig, af Kuld paa 8 Æg. Københavns Omegn 4. December 1942.

var nedtrampet i Gylpen; desuden Skaller af et Æg, der syntes at være knust længe før Udklækningen. Der har altsaa været 8 Æg i Kuldet, som kan være lagt først i September.

Desværre kom der fra 20. Nov. 1942 baade Kulde og Snelag, endog med stærk Fygning. Derfor døde de begge 6. Dec. Efter Landbohøjskolens Undersøgelse var de underernæret og vejede da ogsaa kun 249 og 255 g, medens de i den Alder, 55 Dage, bør veje 330 g (HEINROTH). Billederne viser dog ikke, som man skulde tro, denne Svækkelse. Men den sammensunkne Stilling er et Særpræg for Unger netop af denne Ugleart, saa at de nærmest „ligger døde“, naar de bringes ud i Lyset, i dette Tilfælde ud i den høje Sne.

Det første Kuld, disse Ugler havde i 1942, var under Ud-

klækning 5. Juni (2 Æg + 2 nyfødte Unger, begge de gamle i Rummet, 34 Mus + 1 Gul Vipstjert lagt hen omkring den rugende Hun — Gaver fra Hannen). Kuldet blev desværre ødelagt kort efter og fjernet. Redestedet har været brugt hvert Aar, Sommer og Vinter, af Sløruglerne i 17 Aar. Jeg har tilset det i 4 Aar.

I en Naboby var der ikke lagt Æg 5. Juni, men 9 Mus og 1 Spidsmus var lagt til Hunnen, og Æglægningen begyndte ret sikkert 8. Juni, eftersom C. A. BLUME fandt 4 Unger + 1 pippende Æg 17. Juli. Men 19. Aug. var der dog kun 3 store Unger i Reden, der fandtes i et lille ubrugt Dueslag. I Grænge, Lolland, var der 3 Æg + 1 Unge 25. Maj (C. A. BLUME). I Vojens, Sønderjylland, var der 6 Æg 16. Juni. Sløruglernes Æglægning har altsaa været meget sen i 1942. Naar der blev fundet 2 Kuld, skyldes det aabenbart de mange Mus, navnlig Markmusene, der formerede sig vældig i Aug.-Sept., da Kornet stod saa længe i Hov.

I 1943 var det atter Museaar, og i ovennævnte Bondegaard var der atter 2 Kuld. Ved Besøget 14. April opholdt begge de gamle Slørugler sig i Rederummet, og der blev ruget 7 Æg. Der fandtes en Redeskaal, tydeligt dannet af Gylp, og i den ene Side var der løseligt lagt 10 Halmstraa, altsaa „indbygget“ i Reden. 1 Markmus paa Redekanten skulde tjene Hunnen til Føde. 16. Maj ringmærkede jeg alle de 7 Unger, som maa menes at være blevet flyvefærdige omkring 26. Juni. Senere paa Aaret var der paa netop samme Redeplads bygget en hel Del Halm (som fandtes rigeligt i Rummets øverste Del) sammen til en Rede, ogsaa med noget Gylp. Men denne Rede blev ikke brugt. Derimod fandt Bonden 1. Aug. inde i Laden, ret skjult i Halmen, en Rede med 4 Æg, som var under Klækning. Ogsaa dette Kuld kom (mod Sædvane!) fuldtalligt til Udvikling. Ungerne var 1. Sept. at se til som mægtige Vatboller; de største Svingfjer var 1 cm; 1 Spidsmus og 1 Skovmus laa hos dem. Ungerne havde store Vingefjer 20. Sept.

I Nabobyen var der endog lagt 9 Æg i et tidligt Kuld. Der rugedes paa 7 Æg + 2 Unger 14. April, og Hunnen havde 17 Mus af de tre almindeligste Arter liggende tæt omkring sig. Denne Rede blev forstyrret 1 Uge senere, og noget andet Kuld

blev ikke fundet, men kan meget vel være blevet lagt et skjult Sted paa Gaarden eller i en Nabogaard.

Da mange vel vil mene, at Slørugleunger i December er noget enestaaende, henviser jeg til Journ. f. Ornithol. 1928, p. 412, hvor W. SCHNEIDER meddeler, at han i Liebertwolkwitz Kirke, Sachsen, i Løbet af 32 Aar har paavist to Kuld 9 Gange, altid i udprægede Museaar. Der er hørt hvæsende Unger i et utilgængeligt Rum i Nov. 1897, Nov. 1898 og Dec. 1914, da den sidste Unge forlod Taarnet 7. Jan. 1915. Desuden i 3 Tilfælde i Okt. (1911, 1916, 1917). (Ungerne forlader Reden 3 Md. gl., regnes flyvefærdige 9 Uger gl., flyvedygtige 7 Uger gl.). HAVERSCHMIDT meddeler fra Holland, Utrecht, at der hørtes hvæsende Unger i to Tidsafsnit i 1933. Det sidste af de to Kuld blev udklækket noget før 5. Dec. og hørtes til midt i Jan. 1934 (Ardea 1934, p. 212).

HALFDAN LANGE

Skovskade, *Garrulus glandarius*, paa Fuglejagt.

Under en Tur i Jonstrup Vang for mange Aar siden — vistnok 11. Maj 1924 — bemærkede jeg en Skovsanger, *Phylloscopus sibilatrix*, ♂, der smuttede omkring i Toppen af en gammel Bøg og nu og da foredrog sin Sang. Pludselig kom en Skovskade, som jeg kort forinden havde hørt skræppe op et halvt Hundrede m borte, farende mellem Grenene henimod Skovsangeren, der skyndsomt flygtede, først gennem Kronerne paa et Par Nabotræer, derefter ud i et mere tyndt bevokset Terræn 30—40 m borte, saavidt jeg husker en Askemose, hvor den lod sig falde til Jorden og søgte Skjul i Græsset, skarpt forfulgt af Skovskaden. Jagten havde vel taget 20—30 Sekunder. Begge Fugle forsvandt et Øjeblik for mig, men efter endnu ca. 1/2 Minuts Forløb kom Skovskaden frem fra den lave Vegetation med Skovsangeren i Næbbet og fløj op i et Træ for at fortære sit Bytte.

BERNT LØPPENTHIN

Lille Flagspætte, *Dryobates minor*, i Nordsjælland.

Hos en Konservator i Helsingee saa jeg i Juni 1941 en Lille Flagspætte, som en Maanedstid forinden var skudt i Frederiksværk.

HANS MEINHARDT

Tretaaet Spætte, *Picoides tridactylus*, i Vendsyssel.

I Uggerby Plantage ved Løkken, hvor man ofte ser en Del Store Flagspætter samt undertiden Grønspætte, blev en ung ♀ af Tretaaet Spætte skudt paa nært Hold 25. Marts 1942, mens den var ivrigt optaget af at pille Insekter og Pup-der frem af Barken paa Træerne. Ved Konservatorens Hjælp

Tretaaet Spætte, *Picoides tridactylus*. ♀ juv. Uggerby Plantage ved Løkken 25. Marts 1942.

lykkedes det mig at erhverve den af vedkommende Jæger. Fuglen er antagelig kommen over Isen i Skagerrak i den strenge Isvinter 1941—42. Den er det første haandgribelige Bevis paa Tretaaet Spættes Forekomst i Danmark. Det opstillede Skind ses paa hosstaaende Fotografi; det opbevares af Gdr. KARL O. PEDERSEN, Skelund. Fuglen kønsbestemtes anatomisk af Konservator JOHS. LARSEN.

Tidligere foreligger en Meddelelse af EDG. MADSEN (D. O. F. T., 1931, p. 138), der angiver, at han har set en ♀ af Tre-

taaet Spætte i sin Have paa Bornholm i December 1929. Fuglen, som var Iagttageren ubekendt paa daværende Tidspunkt, indsamledes dog ikke, men han mærkede sig dens Udseende nøje og efterbestemte den senere til den her omtalte Art.

S. RASMUSSEN

Munk, *Sylvia atricapilla*, med afvigende Sang.

Da jeg sammen med 4 andre Vejlsensere d. 15. Maj 1943 besøgte Jelling Skov, hørte vi dér en Fuglestemme, som vi ikke kendte. Da det langt om længe lykkedes os at faa Stemmens Indehaver at se, viste det sig til vor Overraskelse at være en ganske almindelig Munk, der sang paa en fra det normale stærkt afvigende Maade. Det paagældende Individets Sang var som sædvanlig hos Arten „todelt“, men medens den første Halvdel, den lavere Kvidren, var ordinær nok, lød den anden Halvdel helt forskellig fra det normale derved, at Stemmens Tonehøjde laa langt højere end normalt og stadig holdt sig paa denne Højde under Foredraget i Modsætning til Munkens normale Afslutning paa Sangen, der som bekendt bestaar af nogle klare Fløjtetoner af stigende og faldende Tonehøjde. Et interessant og lærerigt Tilfælde!

HANS MEINHARDT

Gransanger, *Phylloscopus collybita*, paa Bornholm.

Den 9. Aug. 1942 hørte jeg en Gransanger synge tæt ved Skovfoged A. F. V. SEIER's Bolig i Almindingen. I nærværende Tidsskrifts 36. Aarg., 1942, Side 151, angives Arten at være ikke-ynglende og sjælden Trækfugl paa Bornholm.

HANS MEINHARDT

Yngler Sjaggeren, *Turdus pilaris*, i Danmark?

Paa Gennemrejse til Læsø den 23. Juni 1936 havde jeg nogle Formiddagstimer til min Raadighed i Frederikshavn.

Under min Spadseretur i Byen kom jeg ind i Parken ved Frydenstrand Sanatorium og saa her en Fugl, som jeg til at begynde med ikke kunde identificere. Fuglen, der fløj ud fra en Hæk, mindede mig nærmest om en Tornskadehan, idet Rygsiden viste sig askegraa og brun, da Fuglen fløj bort fra mig, men den var adskilligt større end en Tornskade.

Jeg gik længe efter den og saa den nu og da i et Glimt;

men da den var ret sky, var jeg stadig desorienteret, indtil den endelig fløj over til „Tordenskjolds Skanse“, et gammelt Skanseværk, der var bevokset med Slaaen og Tjørn. Her kunde jeg liste mig nærmere ind paa Fuglen uden at blive set, og medens jeg stod her og spejdede efter den, hørte jeg dens Stemme: Sjag! sjag! sjag! flere Gange. Saa var jeg naturligvis straks klar over, hvad jeg havde for mig.

Tidspunktet for mit Møde med Fuglen gjorde det jo sandsynligt, at det drejede sig om et ynglende Par; men Aftalen med Folk paa Læsø forhindrede mig i at anstille nærmere Undersøgelser.

For at faa Oplysninger om Fuglens Yngleforhold paa den anden Side af Kattegat henvendte jeg mig til Professor L. A. JÄGERSKIÖLD i Göteborg, der i Brev af 19. 2. 1937 venligst meddelte mig følgende:

„*Turdus pilaris* häckar i Slottsskogsparken nära museet här, i Trädgårdsföreningen inne i city liksom i Kungsparken. Vidare häckar hon i Rya skog på norra sidan av Göta älv, vid hamninloppet således, ävensom i gränsområdet mellan Göteborg och Mölndals städer, Toltorpsdalen. Den tidigaste äggkullen vi äga är den från Slottsskogsparken 1921. En mycket intresserad herre, som då arbetade hos oss, lär har sökt *Turdus pilaris* förgäves här i Västsverige ända tills han fick denna kull år 1921. Från mellersta Västergötland äga vi tvänna kuller liksom en kull 2 från Bohuslän. I övrigt från Värmland—Närke—Östergötland och norrut. Häcker ju dock sparsamt ned till mellersta Skåne.“

Efter disse Oplysninger synes Fuglen at have bredt sig vesterud i Sverige siden 1921, og naar den yngler ved Göteborg, vil man let kunne tænke sig, at Fuglen ogsaa kunde overflyve Kattegat og slaa sig ned i nordjyske Skove og Plantager.

Det vilde være interessant, om nordjyske Ornithologer skulde kunne skaffe os haandgribelige Beviser for, at *Turdus pilaris* yngler i Danmark.

C. A. RASMUSSEN

Har Ringdroslen, *Turdus torquatus*, ynglet paa Fyn i Sommeren 1943?

Den 31. August saa undertegnede en Ringdrossel i Præstegaardsskoven ved Gelsted paa Fyn. Da Ringdrosleens Efteraars-

træk først plejer at finde Sted fra Midten af September til 1. November, er der en Mulighed for, at det sete Eksempplar, en fuldt udfarvet Fugl, har ynglet her, og at den saaledes som Ringdrosler i Sydsverige har opgivet det sædvanlige Yngle-omraade Fjældet og ynglet i en lavtliggende Skov.

Skønt jeg hele Sommeren igennem har opholdt mig paa Gelsted-Eggen, er Ringdroslen dog kun set her denne ene Gang; men paa Grund af Fuglens sky Væsen er det meget muligt, at den kan have ynglet her, uden at jeg har bemærket den tidligere paa Sommeren.

POUL ANDERSEN .

Graaspurv, *Passer domesticus*, æder Firben.

I April 1943 har jeg to Gange iagttaget, at Graaspurven har fanget og ædt smaa, 5-6 cm lange, Firben, *Lacerta vivi-para*. Det vilde være af Interesse at konstatere om dette Forhold, der ikke ses omtalt i Litteraturen, er kendt af nogle af D. O. F. T.s Læsere.

TAGE LA COUR

Meddelelser fra Ornithologisk Kartotek.¹⁾

(Sammenstillet af THORVALD FRØLICH).

Iagttagne Fiskeørne, *Pandion haliaetus*, i 1942 og 1943.

1942.

2. 4. saas 1 ved Kongelunden ved Middagstid flyve N. langs Stranden (ERIK HANSEN m. fl.). Fuglen fulgte Kysten hele Vejen ind til København, idet den Kl. 12⁴⁵ observeredes paa Amager Fælle ud for Hyttehusvej, stadig flyvende langs Stranden (BØRGE PALM, EBBE THOMSEN).
10. 4. iagttoges 1 ved St. Hulsø i Frederiksdal Storskov paa Træk NØ. samt 1 flyvende lavt over Søen. Senere trak ogsaa den NØ. (BØRGE PALM).
12. 4. saas 1 om Morgen, flyvende i sydvestlig Retning ved Kattinge Vig Syd for Bogenæs. Senere paa Dagen iagttoges atter 1, der fløj lige hen over Bogenæs Storskov med en stor Fisk i Fangerne. Denne Dag var hele Roskilde Fjord tilfrosset med Undtagelse af nogle smalle Kyststrækninger og en stor Vaage i Kattinge Vig. (ERIK HANSEN).
13. 4. 1 stod spejdende over en Dam i Stenlyst ved Karrebæksminde. (R. CORFIXSEN iflg. Meddelelse fra BØRGE PALM).
19. 4. trak 1 over Kongelunden Kl. 8⁴⁵ ØNØ. 5 Min. efter saas 1 til, der fulgte samme Kurs (THORVALD FRØLICH m. fl.).
26. 4. fløj lavt over Grib Skov m. NØ. om Eftermiddagen (C. A. BLUME m. fl.).

¹⁾ Alle de anførte Klokketider er dansk Normaltid.

1. 5. saas 1 ved Stenlyst nær Karrebæksminde (R. CORFIXSEN iflg. Medd. fra BØRGE PALM).
3. 5. saas 1 trækkende Fugl flyve over Østskoven ved Selsø (EBBE THOMSEN).
11. 5. iagttoges 1, der fløj m. N. ud for Nordenbro paa Sydenden af Lange-land (ARTHUR CHRISTIANSEN).
18. 5. fløj 1 over Karrebæksminde Havn. (R. CORFIXSEN iflg. Medd. fra BØRGE PALM).
26. 8. 1 trak lavt over Hald Sø Kl. 10²⁰ m. SV. (PREBEN METZ).
29. 8. saas 1 ved Saltbækvig (EBBE THOMSEN, ARTHUR CHRISTIANSEN).
2. 9. trak 1 over Kongelunden om Formiddagen (ANKER JØRGENSEN, FRANCIS TRNKA).
3. 9. I Løbet af $\frac{1}{2}$ Time saas 3 trække over Kongelunden om Formid-dagen, nemlig 1 Kl. 9¹⁵ SV., 1 Kl. 9²⁰ V. og 1 Kl. 9⁴⁵ SSØ., alle i 200—300 m' Højde (THORVALD FRØLICH m. fl.).
6. 9. trak 1 over Kongelunden Kl. 8⁵² m. SV. (HOLGER DRUCKER, C. J. TILLISCH).
7. 9. saas 1 trække over Kongelunden Kl. 9⁰⁵ m. S. i 80—100 m' Højde (THORVALD FRØLICH, EINAR HESTBECH).
8. 9. saas 1 paa Fiskefangst i Søen S. for Strandegaard ved Præstø Fed (IB GERNA, NIELS THORUP).
9. 9. Ikke mindre end 3 Fiskeørne saas samtidig trække lavt ud over Kongelunden Kl. 9¹⁰. Fuglene gav sig til at fiske ved Sydvest-pynnten, hvor de 2 fik Bytte allerede i første Styr. Den ene slog sig ned paa en stor Sten for at fortære Fisken. Den anden satte sig med sit Bytte paa en lille Sandø, medens den tredie efter en forgæves Jagt fortsatte Trækket ud over Køge Bugt mod Stevns (HOLGER DRUCKER, THORVALD FRØLICH, E. FALKENBERG RASMUSSEN).
13. 9. iagttoges 1 saa sent som Kl. 18³⁰, trækkende m. S. fra Østskoven til Bogenæs (ERIK HANSEN).
20. 9. saas 1 Kl. 11²⁰ trække ud over Kongelunden m. SV. i 50 m' Højde (THORVALD FRØLICH m. fl.).
6. 10. 1 Stk. fra Lunderskov (C. M. POULSEN).
Fra sidst i August til først i Oktober opholdt 2 Fiskeørne sig næ-
sten daglig ved Donssøerne (SIG. SCHJØTZ-PEDERSEN).
I Begyndelsen af September saas 1 ved Bregentved Søerne, hvor
den opholdt sig en Uges Tid (VILLY NIELSEN iflg. Medd. fra HALF-
DAN LANGE).
7. 9.—5. 10 saas næsten daglig 1, 13. 9., 22. 9. og 2. 10. 2 og 18. 9 ikke
mindre end 3 over Fladstrand ved Gaunø (R. CORFIXSEN iflg. Medd.
fra BØRGE PALM).
I Begyndelsen af September eller Oktober opholdt 2 sig ved Jægers-
pris (MARTIN ANDERSEN iflg. Medd. fra HALFDAN LANGE).
Først i Oktober opholdt der sig 2 ved Tjustrup Sø (TORB. SVENDSEN).
I Begyndelsen af September blev særligt Ungfugle indleveret til
Udstopning hos en jysk Konservator fra flg. Lokalteter: Korsør,

Odense, Gammelstrup, Tørring, Silkeborg og Viborg (HALFDAN LANGE).¹⁾

1943.

17. 3. lettede 1 i Tibirke Bakker (PAUL JÜRGENSEN iflg. Medd. fra BØRGE PALM).
9. 4. trak 1 over Amager Fælled m. NV. Kl. 17¹⁵ i 150—200 m' Højde (EBBE THOMSEN).
12. 4. saas 1 ved Viksø (FLEMMING BOLT JØRGENSEN).
14. 4. saas 1 paa Gaunø, flyvende m. NØ. (R. CORFIXSEN iflg. Medd. fra BØRGE PALM).
15. 4. fløj 1 over „Fladet“ ved Gaunø (R. CORFIXSEN iflg. Medd. fra BØRGE PALM).
15. 4. iagttoges 1, der fiskede i Selsø Sø og senere trak m. N., samt 1, der kom flyvende fra V. og som derefter drejede m. N. (BØRGE PALM).
- Ca. 15. 4. saas 1 over Borre Mose paa Møen (NIELS THORUP).
18. 4. saas 1 Kl. 12¹⁷ komme flyvende ude fra Vandet ud for Kongelunden paa Træk m. NØ. i ca. 30 m' Højde (THORVALD FRØLICH m. fl.).
20. 4. saas 1 over Sønder sø (FRODE ECKARDT).
21. 4. iagttagne 1 paa Træk ved Hundige Strand Kl. 10³², flyvende NØ. i ca. 100 m' Højde (ERIK SINDING).
23. 4. saas 1 smst. Kl. 12³³, ligeledes trækkende NØ. i 600—700 m' Højde (ERIK SINDING).
1 trak over Charlottenlund (FLEMMING BOLT JØRGENSEN).
1 fløj over Villingebæk m. NØ. (BØRGE PALM).
24. 5. iagttoges 1 fiskende i Gundsømagle Sø (O. HANSEN).
15. 8. saas 1 flyvende over „Fladstrand“ ved Gaunø (P. V. HANSEN iflg. Medd. fra R. CORFIXSEN).
24. 8. saas 1 flyvende fra Guldborgsund ind over Hamborgskoven paa Falster. Iagttoges ogsaa 27., 28. og 29. 8. smst. (FRITS ALBRECHTSEN iflg. Medd. fra BØRGE PALM).
26. 8. kom 1 flyvende lavt i Retning fra NØ. og satte sig paa en Hegns-pæl i Engdraget V. for Jarsskov ved Dybsø Fjord (R. CORFIXSEN).
28. 8. fløj 1 ud over Kalveboderne SSV. i Nærheden af Kongelunden Kl. ca. 10 (C. J. TILLISCH).
1 opholdt sig ved Saltbækvig (NIELS THORUP), hvor den ogsaa saas 2. til 4. 9. Fuglen havde opholdt sig paa Stedet ca. 14 Dage (EBBE THOMSEN).
30. 8. saas 1 afsøgende „Fladstrand“ ved Gaunø (R. CORFIXSEN).
1. 9. saas 1 paa Træk ved Kongelunden Kl. ca. 11, flyvende V. i 200 m' Højde og 1 ved Sydvestpynten nær Kongelunden Kl. 13 med syd-vestlig Kurs i lign. Højde (EBBE THOMSEN).
1 iagttoges ved Syltholm nær Rødbyhavn, flyvende SSV. Kl. 13 i 75 m' Højde (ERIK SINDING).
3. 9. trak 1 over Kongelunden Kl. 12⁵⁰ m. NV. i 100 m' Højde (THORVALD FRØLICH).

¹⁾ Fiskeørnen er som bekendt totalfredet efter Jagtloven, saa det er beklageligt, at Fredningsbestemmelserne ikke bliver bedre respekteret.

4. 9. passerede 1 Ø. for Basnæs By ved Dybsø Fjord i Retning N.—S. (R. CORFIXSEN).
5. 9. saas 1 i Tjustrup-Bavelse Søerne (P. HAVEMANN).
9. 9. fløj 1 over Taarbæk om Eftermiddagen lavt SV. og nogle Dage forinden saas ligeledes 1 over Taarbæk paa Træk i betydelig Højde (PREBEN METZ).
10. 9. saas 1 over Strandengene foran Kongelunden trække lavt SSV. Kl. 7⁴⁰ (EINAR HESTBECH m. fl.) og Kl. 11³⁹ trak 2 ud over Kongelunden samtidig i sydvestlig Retning (THORVALD FRØLICH, EINAR HESTBECH m. fl.).
1 iagttoges kredsene over „Fladset“ ved Gaunø (R. CORFIXSEN).
13. 9. saas 1 kredsene over Sønderfjorden ved Gaunø (R. CORFIXSEN).
3. 10. iagttoges 1 paa Fiskefangst i Selsø Sø (C. A. BLUME, BØRGE PALM m. fl.).
29. 10. kredsede 2 højt over Saltø Skov. De forsvandt i nordlig Retning (R. CORFIXSEN iflg. Medd. fra BØRGE PALM).
I Dagene omkring 9. og 12. 9. opholdt 1, nu og da 2, sig ved Donsøerne (VILH. STORM iflg. Medd. fra BØRGE PALM).
Hele September 3—4 Stkr. ved Tjustrup-Bavelse Søerne (TORBEN SVENDSEN).

Sort Glente, *Milvus migrans*, set i Foraaret 1943.

24. 3. 1943 fløj 1 over Nordskoven ved Jægerspris m. NØ. (VAGN HOLSTEIN iflg. Medd. fra BØRGE PALM).

Rød Glente, *Milvus milvus*, iagttaget i 1942 og 1943.

1942.

25. 5. — et meget sent Tidspunkt om Foraaret — saas et Individ ved 13-Tiden flyve lavt hen over Eremitagesletten i nordlig Retning. Fuglen forsvandt ind over Jægersborg Hegn (PREBEN METZ).
26. 8. blev 1 ♀ ad. med beskadiget Vinge fanget ved Møgeltønder. Fuglen var antagelig fløjet mod et Telefonnet (HALFDAN LANGE).

1943.

20. 3. saas 1 ved Isefjordskysten ud for Jægerspris, siddende i et lavt Træ ved Stranden (VAGN HOLSTEIN iflg. Medd. fra BØRGE PALM).
27. 3. saas 2 i et stort Musvaagetræk over Bøgholm Sø V. for Helsingør (BERIT ASMUND iflg. Medd. fra HALFDAN LANGE).
25. 7. iagttoges 1 ved Selsø Sø om Eftermiddagen, flyvende i stor Højde (LEOPOLD GROVE).
27. 7. — et usædvanligt Tidspunkt paa Aaret ligesom for den foregaaende Iagttagelses Vedkommende — saas 1 svæve over Kongelunden for kort efter ved 17-Tiden at trække ud over Kalveboderne m. SV. Et Par Hundrede Meter ude drejede den imidlertid om og kom tilbage, følgende den nye Dæmning, hvor den passerede os i ca. 40 m' Afstand, næppe 15 m til Vejrs (HOLGER DRUCKER, THORVALD FRØLICH).

1. 9. iagttoges 1 paa en Mark nær Rødbyhavn. Den var travlt optaget af et Bytte, som det dog ikke lykkedes at identificere (ERIK SINDING).
3. 9. saas 1, der passerede Vejlø Skov ved Gaunø (R. CORFIXSEN).

**Ringdrosler, *Turdus torquatus*, paa Foraarstrækket
i 1943.**

11. 4. saas 1 ♂ paa „Skovfogedmarken“ i Kongelunden (THORVALD FRØLICH, BENT SØLLINGE m. fl.). Fuglen var der endnu 13. 4. (HOLGER DRUCKER).
16. og 17. 4. 1 ved Skovenge Skole, Aabybro (M. LARSEN).
18. 4. saas 3 V. for Dronningemølle (FLEMMING BOLT JØRGENSEN).
20. 4. iagttoges 1 paa Hederne ved Hostrup Sø (JES P. ASMUSSEN).
21. 4. saas 2 ved Vintre Mølle, Kirke Saaby (HANS WONSILD).
1 ♂ saas igen paa „Skovfogedmarken“ i Kongelunden (H. REEH).
23. 4. iagttoges en Flok paa ikke mindre end ca. 30 Fugle, baade ♂♂ og ♀♀ ved Filsøgaard (SVEND LARSEN, PREBEN METZ).
2 saas ved Ordrup Skov (HANS WONSILD).
24. 4. saas 2 ♂♂ paa Tipperne.
11 Stk. iagttoges i en Flok V. for Dronningemølle samt 1 ♂ ved Gilbjergshoved (FLEMMING BOLT JØRGENSEN).
2-3 Stk. saas i Nærheden af Tisvilde (PAUL JÜRGENSEN).

Odinshane, *Phalaropus lobatus*, paa Efteraarstrækket i 1942 og 1943.

1942.

8. og 9. 8. saas 1 i en lille Sø, der ligger ved Sydenden af Alleshavedæmningen ved Saltbækvig (THORVALD FRØLICH m. fl.).
16. 8. iagttoges 1 paa meget nært Hold ud for Tipperhuset.
8. 9. saas 1 i Søen Syd for Strandegaarden ved Præstø Fed (IB GERNA, NIELS THORUP).

1943.

28. 6. saas 1 Eksempel i Sommerdragt paa de sydlige Engstrækninger af Ulvshale paa Møen. Efter Udseendet at dømme samt paa Grund af det tidlige Tidspunkt paa Sæsonen var det antagelig en ♀ ad. (OLE SØNDERHOUSEN, JØRGEN MATTHIASSEN).
14. 7. iagttog jeg sammen med de Herrer C. A. BLUME, ERIK HANSEN og C. J. TILLISCH en Odinshane, der kom flyvende over Tømmerup Overdrev, hvor den kastede sig i et Vandløb. Fuglen var meget urolig og lettede kort efter, flyvende i sydvestlig Retning ud over Kalveboderne. Ogsaa denne Fugl, der efter Fjerdragten og Tidspunktet for dens Forekomst maatte antages at være en ♀ ad., var i Sommerdragt, men Fældningen var dog allerede begyndt (THORVALD FRØLICH).
4. 8. saas 1 paa Dybsø (GREGERS SCHMIT).
22. 8. saas 1 i Vinterdragt paa Fedet ved Præstø (OLE SØNDERHOUSEN).

Der er næppe Tvivl om, at Iagttagelsen af 28. 6. angaar en Fugl, der var paa Tilbagerejse. Herved bliver denne Iagttagelse af usædvanlig Interesse, idet Odinshanen aldrig før vides konstateret her

i Landet saa tidligt paa Efteraarstrækket. Muligt drejer det sig om en Fugl, der ikke har ynglet.

Ogsaa Iagttagelsen af 14. 7. er af mere end sædvanlig Interesse, eftersom det er den næsttidligste Forekomst i Danmark af Odins-hane paa Efteraarstrækket, og i Sommerdragt er den kun set 3 Gange ialt om Efteraaret, nemlig foruden de 2 heromhandlede den 20. 7. 1937 ved Søvang paa Amager.¹⁾

Bemærkninger til nogle danske fuglenavne i D. O. F.'s fortegnelse over Danmarks Fugle.

Dansk Ornithologisk Forenings Tidsskrifts første hæfte, der udkom i 1906, indeholdt en af Viceinspektør HERLUF WINGE affattet fortegnelse over Danmarks vilde fuglearter. De deri brugte systematiske navne blev autoriserede til fremtidig anvendelse i tidsskriftet, når ikke særlige grunde for afvigelser forelå.

Også de danske navne, som W. med sin sædvanlige omhu havde valgt, er så at sige altid blevet brugt i tidsskriftet og har derigennem fået almindelig udbredelse; af og til er enkelte navne dog af de respektive forfattere ombyttet med bedrøvelige eller mere betegnende.

I 1924 foreslog jeg i tidsskriftet (18. årg., p. 51—54) nogle ændringer af danske fuglenavne, hvad der fremkaldte forskellig protest, men bidrog til, at der i Jan. 1926 blev nedsat et udvalg, som skulde gennemgå fortegnelsen af 1906, hvis systematiske navne ikke mere fandtes tidssvarende, og udvælge såvel de systematiske som de danske navne, der fremtidigt skulde anvendes i tidsskriftet. I 1926 var dette tilendebragt, og den nye fortegnelse optoges i tidsskriftets 21. årgang.

Nu har man altså ment, at tiden krævede en à-jour-føring af fortegnelsen og har samtidig opfordret foreningens medlemmer til at udtale sig om eventuel ombytning af nogle hidtil brugte danske navne med andre, en beslutning, som jeg synes er udmærket; men bedre vilde det være, om lejligheden blev grebet til også at overveje, om der ikke kunde tilvejebringes gode navne for de få tilbageværende arter, hvor dette måtte siges at være ønskeligt.

Som medlem af det i 1926 nedsatte udvalg formulerede jeg,

¹⁾ Se D. O. F. T., XXXI, 1937, p. 155, hvor ogsaa de faa Forekomster (kun 6 ialt), der foreligger her i Landet paa Foraarsstrækket, findes anført.

hvad jeg mente, der burde tilstræbes ved valget af danske fuglenavne, omtrent således:

Etords-navne foretrækkes frem for sådanne, der består af to ord.

Almindeligt kendte og brugte navne foretrækkes for mindre brugte.

Det tidligst kendte navn foretrækkes for senere kendte, dog under tilbørlig hensyntagen til de to foran nævnte betingelser.

I overensstemmelse hermed blev nogle navneforandringer vedtaget; men andre blev fundet for radikale. Siden da er imidlertid nogle af disse sidste blevet brugt i tidsskriftet og andre af dem findes på den udsendte afstemningsliste; tilbage står efter mit skøn følgende:

Stokand. Navnet er næppe kendt, men bruges i alt fald ikke af menigmand (landmænd, forstmænd og jægere), der kalder den Gråand. Stokand er et tysk låneord, hvis betydning er gådefuld.

Skalleslugerne. De kaldes alle almindeligt Fiskeænder; på svensk kaldes de Skrake, Hålskrake, Stenskrake og Salskrake. På dansk haves dialektnavnet Skrække, Bøgeskrække, Topskrække og Hvidskrække. En sådan ændring synes måske noget radikal, men næppe mere end anvendelsen af „Malle muk“ (der er hollandsk). For Toppet Skallesluger vil Topskallesluger i alt fald ikke kunne forarge.

Lille Stormsvale. Stormsvale er tilstrækkelig; den anden danske art er Kløfthalet S.

Rørvagtlerne har ikke gode navne, Lille-, Dværg-, Plettet-; det vilde være bedre atter at bruge WINGÈ's navne, Dværgsumphøne, Dværg-rørvagtel og Rørvagtel.

Lille Præstekrave. I overensstemmelse med Dværgterne, Dværgmåge, Dværgryle m. fl. burde navnet ændres til Dværgpræstekrave.

Almindelig Præstekrave. Præstekrave er tilstrækkelig (er anvendt i tidsskriftet).

Hvidbrystet Præstekrave. Arten opholder sig så godt som altid ved havkyster, medens de to andre Præstekraver ofte træffes ved søer og åer; navnet Havpræstekrave foreslås, det er i overensstemmelse med dens tyske navn: Seeregenpfeifer, alias „Hav“.

Sorthalet Kobbersneppe. Hvor den yngler i Danmark kaldes den Rødvitte efter farven og stemmen.

Lille Kobbersneppe kaldes almindeligt kun Kobbersneppe.

Rylerne har alle toords-navne. Sortegrå R. kunde måske kaldes Vinterryle; ikke så sjældent overvintrer den her i landet ved havkysterne. Almindelig R. burde kun kaldes „Ryle“. Islandsk Ryle kan ligeså godt kaldes Islandsryle, hvis ikke et bedre navn kan findes. Krumnæbet R. er vanskelig, hvis man ikke tør ændre navnet til „Krumnæbsryle“.

Brednæbet Ryle. Dette navn er slemt; Kærløber, som er slægtsnavnet, kunde bruges, eftersom der kun er een art; Bekkasinryle eller Sumpløber var også anvendelige.

Lille Kjove. Den yngler på fjeldplateauer og skal i væsentlig grad være en indlandsfugl; dens svenske og norske navn er Fjällabb og Fjeldjo; i overensstemmelse dermed kunde dens danske navn være Fjældkjove.

Spætter. I WINGE's liste kaldes de Grønspet, Flagspet o. s. v. Spætte er slemt; uvilkårligt føres tankerne til „Rødspætte“; *Sitta* hedder ikke Spættemejse. Navnet er af germansk oprindelse; Specht har intet med spættet (= plettet) at gøre. Det svenske og norske navn er Spet. Det henstilles at følge WINGE og bruge navnet Spet, subsidiært Spæt.

Blå Kærhøg. På norsk kaldes den Myrhøg (SCHAANNING), tilsvarende Mosehøg henstilles anvendt.

Duehøg. Den er almindelig kendt under navnet Høsehøg, landboere og jægere kalder den således, også J. C. H. FISCHER bruger dette navn i sine publikationer, SCHAANNING ligeså, hvorfor det henstilles, at navnet ændres til Høsehøg. (Jeg har oplevet, at store hunner af Spurvehøgen er kaldt „Duehøg“).

Gul Grib kunde ændres til Gåsegrib.

Stor Hornugle. Den kaldes Bjergugle af KJÆRBØLLING og har samme navn i Sverige og Norge.

Rødrygget Tornskade. Tornskade vilde være tilstrækkeligt, og således kaldes den almindeligt såvel i tale som i skrift (WINGE's liste).

Stor Tornskade. Dens norske og svenske navn er Varsler og Varfågel; en ændring af det danske navn er ønskeligt; hvad om det norske Varsler blev benyttet! Lignende er sket for *Prunella*'s vedkommende; „Jernspurv“ er et norsk navn, som først er brugt af WINGE til trods for, at dens danske navn var Brunelle.

Digesvale. Den har ingen som helst tilknytning til det, der på dansk kaldes „dige“. Det henstilles, at navnet „Jordsvale“ eller „Sandvale“ anvendes.

Spætmejse følger Spetterne, altså evt. Spetmejse, som den også kaldes i WINGE's liste.

Hedelærke. Den findes ikke på de lokaliteter, der i Danmark benævnes „heder“. Navnet er utvivlsomt en ordret oversættelse af det tyske „Heidelerche“, der viser hen til det landskab „Kieferheide“, sandet terrain med fyreopvækst, som arten ynder. Skovlærke eller Trælærke bringes i forslag.

Sortmejse. Granmejse vilde være et mere betegnende navn, da den er udpræget granskovfugl, hvorimod dens sorte farver er mindre fremherskende end Musvittens.

Sumpmejse. Navnet passer slet, det tilkommer *Parus atricapillus salicarius*, som endnu ikke er truffet i Danmark. WINGE har i sin liste „Gråmejse“, som foreslås genoptaget.

Vandsanger. Navnet passer slet; *Acr. paludicola* er langt mindre knyttet til vand end f. Eks. *Acr. schoenobaenus*. Den har hjemme på eng-

moser med græs, star og spredte vidiebuske. Navnet Starsanger, som arten også tidligere var tildelt (ganske vist fuglen i sommerdragt, der urigtig antoges for og beskrives som en art forskellig fra samme fugl i efterårsdragt, der var kaldt Vandsanger) foreslås anvendt.

Vipstjerter. Jeg foreslog i 1924 at benytte dialektnavnet Havrevimpe for Hvid Vipstjert og Gulvimpe for Gul Vipstert, hvad der gav anledning til megen diskussion. På færøisk, islansk, norsk og svensk kaldes Vipstjerterne erla eller erle.

Skærpiber. Strandpiber opføres af KJÆRBØLLING som dansk synonym og vilde passe bedre for danske forhold, hvor skær ikke findes.

Fluesnappere. Navnene Fluesnapper for *Mus. striata*, Dværgfluesnapper for *Siph. parva*, Svalespurv for *Fic. hypoleuca* og Halsbåndfluesnapper for *Fic. albicollis* kunde måske bruges.

Skovspurv. Navnet er misvisende, eftersom arten ikke er nogen skovfugl, Markspurv passer meget bedre, det svarer til det svenske Fältsparf (og det tyske Feldsperling). Den kaldes på svensk og norsk også Pilfink; i udenlandske ornithologiske værker er dette navn opgivet som dansk, hvad der beror på en fejltagelse. (Det stammer vistnok fra „Næstvedegnens Fugle“, skønt fejlen er rettet deri).

Stor Korsnæb og Lille Korsnæb. De to arters størrelse nærmer sig så tæt til hverandre, at de undertiden falder sammen. Deres norske navne er Furu- og Grankorsnæb, der foreslås brugt.

JUL. OLSEN

ANMELDELSER

HANS HVASS og JOHANNES LARSEN: Trækfugle (Schultz 1943; 103 Sider; Pris Kr. 16.—). — I 1942 udgav Hans Hvass og Johannes Larsen en Bog om Vinterens Fugle, og nu har de fortsat Samarbejdet med en Bog, der omfatter en Række af vore Trækfugle. Der er Grund til at være glad for, at dette Samarbejde er blevet fortsat, for det er en god Ide at give Johannes Larsen Lejlighed til i sine mesterlige Tegninger at levnedegøre de danske Fugle. Kunstneren har tegnet ialt 46 Tegninger til Bogen og Hans Hvass har skrevet en kortfattet, men frisk Tekst hertil. Fuglene er omtalt i den Rækkefølge, hvori de ankommer om Foraaret, og Teksten giver en god Karakteristik af de omtalte Arters Udseende, Trækforhold og Biologi. Foruden de Fugle, der er Tegning af, giver Teksten korte Henvisninger til nærstaaende Arter, men det er selvfølgelig kun en Del af vore Trækfugle, der har fundet Omtale i Bogen.

Det er en smuk Bog, der her foreligger, og man maa ønske den Udbredelse, ogsaa udenfor de egentlig fugleinteresseredes Kreds. — Bogen er indgaaet i Foreningens Bibliotek.

CHR. KRÜGER.

HARRY MADSEN: Hvad gør Fuglenes Fjerdragt vandskyende? (Dyr i Natur og Museum. Aarbog for Universitetets zoologiske Museum 1942—43. Ejnar Munksgaard. Kbhvn. 1943. Pris: 5.50 Kr.). — —